

Bármennyire fáj is

KÖNYVKRITIKA - KETTEN EGY ÚJ KÖNYVRŐL - LXV. évfolyam, 38. szám, 2021. szeptember 24.

Ketten egy új könyvről – *Spiró György: Mikor szabad ölni? Magvető Könyvkiadó, Budapest, 2021, 168 oldal, 3299 Ft*

Az ironikusan megszólaltatott etikai-esztétikai igényesség volna tehát a fedezete az antropológiai-történelmi léptékvételnek. Még akkor is, amikor olyan alkalmi jellegű írásokról van szó, mint amilyenekkel Spiró új könyvében találkozhatunk.

Ugyanakkor a kötet címhez tartozó esszé nem akar többről szólni, de arról minél komolyabban, hogy mi volna a *Hamlet* dramaturgiai lényege, hogy tehát miért nem öl vagy éppen öl a jobb sorsra érdemes dán trónörökös. És hát a könyv első harmada, a szerző olvasóvá és íróvá nevelődéséről szóló két kisesszé (*Olvasni jó; Juhász Ferenc epigonja*) felütése nyomán, színházi tárgyú írásokat tartalmaz, amelyeket követ a három Kertész-tárgyú szöveg, csak hogy azután, pontosabban a Göncz Árpáddal való három találkozás rövidke felelevenítése után, Heltai Jenő 1944-45-ös naplójának méltatásával elinduljon a kötet történelmi és közéleti tárgyú esszévonulata, amelyben látványosan felerősödik a már említett antropológiai-történelmi szkepszis. A színpadi íróként is közismert Spiró a „színház az egész világ” mélyen igaz közhelyének értelmében hasznosítja dramaturgiai és antropológiai tudását a színház világán túli világban, az országos vagy világszínpadon zajló események leírása és értelmezése során.